

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 36

Vydána dne 14. prosince 1970

Cena

O B S A H:

115. Zákon Slovenské národní rady o finančních správách
116. Zákon Slovenské národní rady o důchodové dani a příspěvku na sociální zabezpečení
117. Zákon Slovenské národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon Slovenské národní rady č. 178/1969 Sb., o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení
118. Vyhláška ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky o úpravě odměn za některé druhy umělecké činnosti vykonávané mimo pracovní poměr
O z n á m ě n í o uzavření mezinárodních smluv

115

Z Á K O N

Slovenské národní rady

ze dne 3. prosince 1970

o finančních správách

Slovenská národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Základní ustanovení

(1) Finanční správy jsou orgány státní správy, které

- vykonávají správu a revize daní, dávek, poplatků, odvodů, finančních nástrojů v zahraničním obchodě a pokut (dále jen „daně a odvody“) odváděných do státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky nebo státního rozpočtu československé federace (dále jen „státní rozpočet“), a daně z obrátu odváděné do rozpočtu národních výborů;
- provádějí revize dotací, subvencí, intervencí a jiných přidělů (dále jen „dotace“) poskytovaných ze státního rozpočtu;
- provádějí řízení o přestupcích ve věcech daní, odvodů a dotací jimi spravovaných, popřípadě revidovaných.

(2) Správou se rozumí vyměřování, vybírání, vymáhání a účtování daní a odvodů, včetně finanč-

ního uspořádání jejich přeplatků a nedoplatků, jakož i běžná kontrola správnosti a včasnosti plnění daňových a odvodových povinností občanů a organizací vůči státnímu rozpočtu.

(3) Revizí se rozumí podrobným zkoumáním účetních a jiných podkladů, jejich hodnověrnosti a úplnosti a ostatních rozhodujících skutečností zjišťovat, jak se dodržují předpisy platné pro výpočet daní a odvodů, jakož i předpisy a stanovené podmínky pro použití dotací s právem uložit a vymáhat vrácení dotací v případě jejich neoprávněného použití.

§ 2

Soustava finančních správ

(1) Soustavu finančních správ tvoří okresní (městské) finanční správy a krajské finanční správy.

(2) Okresní finanční správy se zřizují pro obvody, které jsou shodné s územními obvody jednotlivých okresních národních výborů. Na území hlavního města Slovenské socialistické republiky

Bratislava a města Košic se zřizují městské finanční správy s působností okresních finančních správ.

(3) Krajské finanční správy se zřizují v Bratislavě, v Banské Bystrici a v Košicích; jejich obvody určí ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky [dále jen „ministerstvo financí“].

§ 3

Působnost finančních správ

(1) Okresní (městské) finanční správy

- a) vykonávají správu daní a odvodů,
- b) provádějí revize,
- c) projednávají přestupky ve věcech daní a odvodů spravovaných finančními správami a ve věcech jimi revidovaných dotací.

(2) Krajské finanční správy

- a) řídí okresní (městské) finanční správy,
- b) rozhodují o odvoláních proti rozhodnutím okresních [městských] finančních správ a plní další úkoly při přezkoumávání jejich rozhodnutí vydaných ve správním řízení,
- c) provádějí revize, pokud na ně tuto působnost přeneslo ministerstvo financí.

§ 4

Působnost a pravomoc ministerstva financí

(1) Ministerstvo financí

- a) řídí finanční správy a stanoví jejich vnitřní organizaci,
- b) přezkoumává rozhodnutí krajských finančních správ vydaná ve správním řízení,
- c) provádí ve zvlášť odůvodněných případech revize, které jinak patří do působnosti finančních správ.

(2) Ministerstvo financí může z důvodu racionalizace výkonu správy a revizí nebo z jiného důležitého společenského zájmu

- a) stanovit, že jedna okresní (městská) finanční správa bude provádět revize nebo všechnu působnost patřící okresní finanční správě v územním obvodu dvou nebo více okresních národních výborů,
- b) pověřit výkonem správy daní a odvodů a prováděním revizí včetně řízení o přestupcích u určitého okruhu organizací, popřípadě u jednotlivé organizace; jinou než věcně nebo místně příslušnou finanční správu.

Právní povaha finančních správ a práva a povinnosti jejich pracovníků

§ 5

(1) Krajské finanční správy jsou rozpočtové organizace. Obstarávají též osobní a věcné potřeby okresních finančních správ, které jsou zálohovými organizacemi.

(2) V čele finanční správy je ředitel. Ředitele finančních správ jmenuje a odvolává ministr financí Slovenské socialistické republiky; ředitele okresních finančních správ jmenuje a odvolává na návrh ředitele příslušné krajské finanční správy.

§ 6

(1) Pracovníci finančních správ jsou oprávněni

- a) provádět všechny úkony potřebné pro řádný výkon správy a revizí, zejména vstupovat do všech provozních místností, prostorů a zařízení organizací a zabezpečit prověřovaný materiál, popřípadě vzít jej do úschovy, pokud tomu nebrání obecný zájem a je-li nebezpečí, že bude ztracen nebo zničen;
- b) požadovat od organizací ve stanovených termínech předložení potřebných dokladů, plánů, účetních a jiných písemností souvisejících s výkonem správy a revize, materiálů o prověrkách, kontrolách, revizích a inspekčních prováděných i jinými orgány, jakož i podání pravdivých a úplných vysvětlení a informací k zjišťovaným skutečnostem.

(2) Pracovníci finančních správ jsou povinni:

- a) zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství o skutečnostech, o nichž se při své činnosti dověděli. Tato povinnost trvá i po skončení pracovního poměru pracovníka s finanční správou;
- b) projednat výsledky kontrol a revizí s kontrolovanými a revidovanými organizacemi, popřípadě též s jinými příslušnými organizacemi;
- c) upozornit na závažné skutečnosti zjištěné při kontrolách a revizích orgány, které jsou příslušné činit opatření podle zvláštních předpisů.

§ 7

Povinnosti organizací

(1) Vedoucí a ostatní pracovníci kontrolovaných a revidovaných organizací jsou povinni:

- a) poskytnout pracovníkům finančních správ na jejich požádání potřebnou pomoc, zejména předložit ve stanovených termínech požadované účetní písemnosti, podnikové plány a jiné doklady, materiály o prověrkách, kontrolách, revizích a inspekcích každého druhu provedených i jinými orgány;
- b) podávat pracovníkům finančních správ požadované vysvětlivky a informace.

(2) Pracovníkům organizací, kteří ve stanovené lhůtě nevytvoří podmínky pro řádný výkon běžné kontroly nebo revize, a vedoucím pracovníkům, kteří neplní dříve uložené nápravné opatření, mohou finanční správy uložit, pokud nejde o přestupek, pořádkovou pokutu do 1000 Kčs, která je příjmem státního rozpočtu; stejné právo má minis-

terstvo financí při provádění revizí podle § 4 odst. 1 písm. c) tohoto zákona. Pro řízení o uložení pořádkové pokuty platí ustanovení zákona o správním řízení.

§ 8

Součinnost finančních správ s národními výbory a jinými státními orgány

(1) V zájmu provádění jednotné finanční politiky státu spolupracují finanční správy při plnění svých úkolů s národními výbory, zejména jim předkládají zprávy a informace o plnění daní a odvodů a o použití dotací v jejich územních obvodech.

(2) Státní orgány poskytují finančním správám v mezích své působnosti potřebnou pomoc, zejména vyžaduje-li si povaha věci specializované a odborné posouzení.

§ 9

Řízení před finančními správami

(1) Pro řízení ve věcech daní, odvodů a dotací platí zvláštní předpisy.*)

(2) V řízení o přestupcích ve věcech daní, odvodů a dotací postupují finanční správy podle zvláštních předpisů.**)

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 10

(1) Okresní (městské) finanční správy se zřizují z dosavadních odborů státních financí národních výborů a krajské finanční správy z příslušných útvarů ministerstva financí s působností podle tohoto zákona.

(2) Správa národního majetku dosud používaného odbory státních financí národních výborů a příslušnými útvary ministerstva financí přechází bezúplatně na finanční správy.

(3) Pracovníci národních výborů, kteří zabezpečují úkoly přecházející podle tohoto zákona na finanční správy, a pracovníci příslušných útvarů ministerstva financí se stávají pracovníky finančních správ. Na finanční správy přecházejí jejich práva a závazky z dosavadního pracovněprávního poměru podle zásad schválených vládou Slovenské socialistické republiky.

§ 11

Ministerstvo financí se zmocňuje:

- stanovit podmínky, za kterých lze u finančních nástrojů v zahraničním obchodě a u odvodů, včetně pokut (penále) za jejich opožděné plnění, prodloužit lhůtu nebo povolit splátky uložených povinností;
- stanovit v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány, že finanční správy kontrolují a revizují též odvody do státních účelových fondů a použití dotací poskytovaných z těchto fondů;
- vydat podrobnější směrnice k provedení ustanovení § 8 odst. 1 tohoto zákona.

§ 12

Tímto zákonem nejsou dotčeny předpisy, které svěřují jiným než finančním orgánům správu a revize příjmů státního rozpočtu (arbitrážní, soudní, notářské poplatky apod.).

§ 13

(1) Zrušují se

- vládní nařízení č. 107/1967 Sb., o zabezpečení vztahů organizací ke státnímu rozpočtu,
- § 23 odst. 2 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech,
- § 8 zákona č. 8/1968 Sb., o státním rozpočtu na rok 1968 a o některých dalších finančních opatřeních.

(2) Vypouštějí se

- v § 7 odst. 1 zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, slova „státních financí“,
- v § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1 vládního nařízení č. 9/1968 Sb., o zřizování odborů národních výborů, slova „odbor státních financí“,
- položky č. 66 a 68 v příloze zákona SNR č. 72/1969 Sb., o některých opatřeních v organizaci a působnosti národních výborů v Slovenské socialistické republice.

§ 14

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971.

Klokoč v. r.

Dr. Colotka v. r.

*) Vyhláška ministerstva financí č. 18/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků, a zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení.

**) Zákon č. 60/1961 Sb., o úkolech národních výborů při zabezpečování socialistického pořádku.

116

Z Á K O N

Slovenské národní rady

ze dne 3. prosince 1970

o důchodové dani a příspěvku na sociální zabezpečení

Slovenská národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Úvodní ustanovení

Tímto zákonem se upravují v rámci zákona Federálního shromáždění Československé socialistické republiky č. 101/1970 Sb., kterým se stanoví zásady pro zákony národních rad o důchodové dani a příspěvku na sociální zabezpečení,

1. důchodová daň, kterou je

- a) důchodová daň ze zisku (dále jen „daň ze zisku“),
- b) důchodová daň z objemu mezd (dále jen „daň z objemu mezd“),

2. příspěvek na sociální zabezpečení.

§ 2

Poplatníci

(¹) Poplatníky důchodové daně jsou:

- a) státní hospodářské organizace zabývající se převážně obchodní činností a jejich oborová (generální) ředitelství s výjimkou odbytových a zásobovacích organizací a organizací zahraničního obchodu;
- b) družstevní organizace (družstva, jejich vyšší organizace, družstevní podniky včetně podniků zahraničního obchodu, společné družstevní podniky a meliorační družstva) s výjimkou jednotných zemědělských družstev;
- c) hospodářské organizace komunálních služeb, místního průmyslu, podniky Štěrné suroviny, krajské organizace pro rozvoj a zavádění nové techniky v místním hospodářství a krajská dopravní střediska;
- d) okresní (městské) stavební podniky a okresní zemědělské stavební podniky;
- e) organizace zemědělských služeb;

f) ostatní socialistické organizace, jejich hospodářská zařízení (podniky), pokud provozují trvalou hospodářskou činnost a jejichž vztah ke státnímu rozpočtu není upraven jinými právními předpisy;*)

g) jiné organizace než socialistické, jsou-li právníckými osobami;

h) společnosti obchodního a občanského práva, ústavy a nadace, podniky veřejnoprávních korporací, sdružení osob a jiné subjekty se sídlem v cizině, s výjimkou fyzických osob.

(²) Od důchodové daně jsou osvobozeny:

- a) výrobní a pracovní družstva pro občany s těžším zdravotním poškozením a zařízení svazů družstev zabezpečující výběrovou rekreaci vlastních členů;
- b) stavební bytová družstva, lidová bytová družstva, okresní výstavbová bytová družstva a ostatní bytová družstva co do příjmů z družstevní bytové výstavby a údržby vlastního bytového fondu;
- c) svazy bytových družstev kromě příjmů z jejich vlastní trvalé hospodářské činnosti;
- d) umělecké svazy, kulturní fondy a socialistické organizace zastupující autory nebo výkonné umělce, jakož i podniky provozované těmito svazy, fondy a organizacemi, pokud jejich činnost souvisí s posláním těchto organizací;
- e) organizace hospodářsky vedené vyššími orgány organizací Národní fronty, Komunistické strany Československa, Revolučního odborového hnutí a Svazu pro spolupráci s armádou a jejich hospodářská zařízení, jež jsou přímo zapojeny na rozpočet společenské organizace, při které byly zřízeny, pokud jim vyšší orgány společenských organizací určí odvozy nejmeně ve výši odpovídající dani ze zisku podle tohoto zákona.

*) Zákon č. 83/1966 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR, zákon č. 131/1968 Sb., o odvodech ze zisku a z přírůstku mezd, vládní nařízení č. 100/1968 Sb., o plánovitém řízení národního hospodářství, ve znění vládních nařízení č. 83/1967 Sb., č. 16/1968 Sb., č. 148/1968 Sb., č. 189/1969 Sb., zákon č. 112/1966 Sb., o zemědělské dani, zákon SNR č. 178/1969 Sb., o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení.

ČÁST PRVNÍ

Daň ze zisku

§ 3

Předmět daně

(1) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1, s výjimkou písm. f), je předmětem daně veškerá činnost a příjmy z ní plynoucí.

(2) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. f) a odst. 2 písm. c) a e) je předmětem daně trvalá hospodářská činnost a příjmy z ní plynoucí.

(3) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 2 písm. b) je předmětem daně trvalá hospodářská činnost a příjmy z ní plynoucí, mimo příjmy z družstevní bytové výstavby a údržby vlastního bytového fondu.

(4) U organizací uvedených v § 2 odst. 2 písm. d) je předmětem daně trvalá hospodářská činnost, která nesouvisí s posláním těchto organizací, a příjmy z ní plynoucí.

(5) U poplatníků, kteří mají sídlo v tuzemsku, nepodléhají daní příjmy ze zdrojů v cizině, prokáží-li, že byly zdaněny obdobnou daní v cizině.

(6) U poplatníků, kteří mají sídlo v cizině, podléhají daní jen příjmy, jejichž zdroj je na území Slovenské socialistické republiky.

§ 4

Základ daně

(1) Základem daně ze zisku je pro poplatníky uvedené v § 2 odst. 1 písm. a) až f) a odst. 2 písm. b) až d) vytvořený bilanční zisk z činnosti poplatníka podle § 3 a z hospodaření s majetkem, vykázaný v řádně vedeném účetnictví, zvýšený o položky, které je nutno připočítat (dále jen „připočítatelné položky“), a snížený o položky, které lze odpočítat (dále jen „odpočítatelné položky“).

(2) Bilanční zisk tvoří tržby z výrobních činností, předání výrobků, prací a služeb, aktivování investic, aktivování materiálu, tržby z nevýrobních činností, veškeré jiné výnosy, jakož i cenové přírůstky (srážky) a dotace zvyšující tržby, změny stavu zásob a zůstatků časového rozlišení výnosů po odečtení položek zkracujících tržby a výnosy (nákupní ceny prodaných zásob, daně z obrátu, tržeb z prodaných základních prostředků apod.) a celkových nákladů včetně finančních nákladů a povinných odvodů do státních fondů.

(3) Za dotace zvyšující tržby se považují dotace a intervence k cenám.

(4) V případě, že poplatník nevykáže zisk, je základem daně ze zisku částka připočítatelných položek, převyšující odpočítatelné položky; vyká-

že-li poplatník ztrátu, je základem této daně částka připočítatelných položek, převyšující součet ztráty a odpočítatelných položek.

(5) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. g) je základem daně:

a) zisk z činnosti a z hospodaření s majetkem zvýšený o daň podle tohoto zákona včetně příslušenství, která snížila zisk, o odpisy základních prostředků účtované na vrub zisku, pokud převyšují odpisovou sazbu stanovenou pro socialistické organizace, o neprokázané náklady a o náklady, které nejsou nutné na dosažení nebo zajištění příjmů;

b) 30 % nákladů na hrubé mzdy, jestliže základ daně podle odstavce 5 písm. a) by činil méně než 30 % nákladů na hrubé mzdy nebo vykazuje-li poplatník ztrátu.

(6) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. h) základ daně tvoří:

a) příjmy za licenční a jim podobné poplatky a příjmy za technickou pomoc;

b) příjmy z autorských a provozovacích práv;

c) všechny ostatní příjmy po odečtení nákladů nutně vynaložených v tuzemsku na jejich dosažení, zajištění a údržbu;

d) 30 % nákladů na hrubé mzdy, jestliže základ daně podle odstavce 6 písm. c) by činil méně než 30 % nákladů na hrubé mzdy nebo vykazuje-li poplatník ztrátu.

(7) U poplatníků v likvidaci a u poplatníků zaniklých bez provedení likvidace, pokud nelze základ daně ze zisku stanovit příslušným z uvedených způsobů, je základem této daně likvidační přebytek.

§ 5

Připočítatelné položky

Připočítatelnými položkami jsou:

a) položky účtované v nákladech poplatníka

1. příspěvky, pokud k jejich úhradě není poplatník povinen podle právních předpisů a nebyly zvláštními předpisy uznány za nákladovou položku, subvence, dary a jiná bezúplatná věnování;

2. tvorba, popř. změna stavu rezerv, neodpovídající právním předpisům;

3. výdaje spojené s pohoštěním, u družstevních podniků zahraničního obchodu jen výdaje spojené s pohoštěním a dary nad limit stanovený ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky v dohodě s příslušnými ústředními orgány družstev;

4. položky, jejichž zahrnutím do nákladů byl v rozporu s právními předpisy zkrácen bilanční zisk;

5. zaplacené pokuty a penále;

- 6. zúčtované přírázky k náhradě za vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných odpadních vod;
- 7. zúčtované poplatky včetně přírázky za znečišťování ovzduší;
- 8. záporný rozdíl mezi vzniklými manky a přijatými náhradami mank u organizací a převážně obchodní činností;
- b) neuhrazená ztráta ze závodního stravování;
- c) dotace určené k úhradě nákladů u organizací zemědělských služeb, společných družstevních podniků a melioračních družstev;
- d) nezdaněné příděly do fondů zkracující tvorbu zisku a použité k účelům, na něž lze podle právních předpisů použít zdaněné vlastní prostředky organizace;
- e) částky vynaložené na ochranné oděvy, obuv a pomůcky nad normy stanovené regulativy nebo nad stanovený okruh pracovníků a hodnota naturálních požitků nad rámec předpisů nebo nad stanovený okruh pracovníků.

§ 6

Odpočítatelné položky

(1) Odpočítatelnými položkami, pokud nejsou podle právních předpisů účtovány v nákladech nebo na vrub tvorby zisku poplatníka, jsou tyto položky:

- a) zaplacená daň z pozemků;*]
- b) odvody do fondu technického rozvoje vytvořeného u vyšších orgánů hospodářského řízení;
- c) příspěvek do fondu geologických prací stanovený zvláštními předpisy;
- d) zaplacené náhrady za dočasné odnětí zemědělské půdy v geologii.

(2) Odpočítatelnými položkami jsou dále:

- a) účelové vývozní prémie, pokud jsou zahrnuty v zisku;
- b) zisk ze závodního stravování;
- c) přijaté pokuty a penále a přijaté částky, které již byly zdaněny daní ze zisku nebo obdobnou daní u jiného poplatníka, a položky již zdaněné u téhož poplatníka, jsou-li součástí zisku;
- d) příspěvek na podnikovou bytovou výstavbu do výše 50 % rozpočtové ceny podle skutečné realizace výstavby v běžném roce a do stejné výše splátky úvěrů na podnikovou bytovou výstavbu, čerpaných do 31. 12. 1970;
- e) subvence poskytované družstvům a podnikům invalidů a svazům bytových družstev, pokud jsou zahrnuty do zisku;

- f) odměny k Rudým praporům vlády a Ústřední rady Československého revolučního odborového hnutí nebo k praporům, popř. standardům jim na roveň postaveným, pokud jsou zahrnuty do zisku;
- g) příplatky charakteru prémie u organizací zemědělských služeb, společných družstevních podniků a melioračních družstev, pokud jsou zahrnuty do zisku.

ČÁST DRUHÁ

Daň z objemu mezd

§ 7

Daň z objemu mezd se vybírá jako

- a) daň z celkového objemu mezd nebo
- b) daň z individuálních mezd.

§ 8

Základ daně

(1) Základem daně z celkového objemu mezd je objem všech v běžném roce zúčtovaných mezd k výplatě včetně ostatních osobních výdajů a vyplacených podílů na hospodářském výsledku.

(2) Základem daně z individuálních mezd je roční individuální mzda pracovníka, přesahující částku 30 000 Kčs.

(3) Za individuální mzdu pracovníka se považuje v běžném roce zúčtovaná mzda k výplatě včetně ostatních osobních výdajů, vyplacených podílů na hospodářském výsledku a doplňkové odměny, snížená o případné odměny podle odstavce 4.

(4) Do základu daně z objemu mezd se nezapočítávají odměny vyplacené nejlepším pracovníkům a kolektivům z částky, kterou organizace obdržela jako odměnu k Rudému praporu vlády a Ústřední rady Československého revolučního odborového hnutí nebo k praporu, popřípadě standardě mu na roveň postavené.

§ 9

Daňová sazba

(1) Sazba daně z celkového objemu mezd činí:

mezd proti předchozímu roku v %	sazba daně v % z celkového objemu mezd
od 0 do 3	0,5 a,
nad 3 do 5	1,5 + 1,— a,
nad 5 do 7	3,5 + 1,5 a,
nad 7 do 10	6,5 + 3,— a,
nad 10	15,5 + 6,— a,

*] Zákon č. 112/1968 Sb., o zemědělské daní

příjemů činitel „a“ se rovná procentu přírůstku průměrných mezd přesahujícím spodní hranici příslušného daňového pásma s přesností na setiny.

(2) Průměrnou mzdou běžného roku se rozumí podíl připadající na jednoho pracovníka vypočtený z objemu mezd (§ 8), sníženého o zúčtovanou mzdu za produktivní práci učňů, a skutečného průměrného počtu pracovníků v běžném roce. Průměrná mzda předchozího roku se stanoví tak, aby byla zachována metodická a organizační srovnatelnost s běžným rokem.

(3) Sazba daně z individuálních mezd činí z rozdílu mezi roční mzdou a částkou 30 000 Kčs při roční mzdě

do 36 000 Kčs	15 %
do 42 000 Kčs	25 %
do 48 000 Kčs	40 %
do 54 000 Kčs	60 %
do 60 000 Kčs	80 %
nad 60 000 Kčs	100 %.

ČÁST TŘETÍ

Příspěvek na sociální zabezpečení

§ 10

(1) Příspěvek na sociální zabezpečení odvádějí do státního rozpočtu poplatníci podléhající důchodové dani podle § 2 odst. 1.*)

(2) Základem pro výpočet příspěvku je objem v běžném roce zúčtovaných mezd k výplatě včetně ostatních osobních výdajů, vyplacených podílů na hospodářském výsledku a doplňkové odměny, snížený o případné odměny podle § 8 odst. 4.

(3) Součástí příspěvku na sociální zabezpečení je pojistné nemocenského pojištění.**)

ČÁST ČTVRTÁ

Výše daně a příspěvku na sociální zabezpečení podle skupin poplatníků

ODDÍL PRVNÍ

Obchod

§ 11

(1) Sazba daně ze zisku u poplatníků s převážně obchodní činností s výjimkou poplatníků uvedených v odstavcích 2, 6 a 8, v § 2 odst. 1 písm. e), g), h) a odstavci 2 písm. b) až e) a s výjimkou společných družstevních podniků a me-lhoračních družstev

při rentabilitě %

do 5	20
nad 5 do 15	20 + 2 a
nad 15 do 18	40 + 1,5 a
nad 18 do 23	44,5 + 1,2 a
nad 23 do 28	50,5 + 1 a
nad 28 do 33	55,5 + 0,8 a
nad 33 do 40	59,5 + 0,6 a
nad 40 do 50	63,7 + 0,4 a
nad 50 do 55	67,7 + 0,3 a
nad 55 do 59	69,2 + 0,2 a
nad 59	70.

(2) Sazba daně ze zisku u organizací spotřebních družstev s převážně obchodní činností

při rentabilitě %	činí %
do 5	10
nad 5 do 15	10 + 2 a
nad 15 do 30	30 + 1 a
nad 30 do 50	45 + 0,5 a
nad 50	55.

(3) Rentabilita se vypočítá jako poměr bilančního zisku (neupraveného o připočitatelné a odpočitatelné položky) k celkovým nákladům (včetně finančních). U vybraných organizací, které mají vlastní výroby, se celkové náklady snižují o spotřebu základních surovin v těchto výrobních

(4) Činitel „a“ uvedený v odstavcích 1 a 2 se rovná procentu rentability přesahujícím spodní hranici příslušného daňového pásma s přesností na setiny.

(5) Vypočtená daň ze zisku se snižuje o slevy uvedené v § 22.

(6) U družstevních podniků zahraničního obchodu činí sazba daně ze zisku 65 %

(7) Sazba daně z likvidačního přebytku činí 50 %.

(8) Sazba daně ze zisku u oborových (generálních) ředitelství, sdružení (svazů) podniků a svazů družstev činí 50 %.

§ 12

(1) Poplatníci s převážně obchodní činností včetně družstevních podniků zahraničního obchodu platí daň z celkového objemu mezd.

*) Organizace uvedené v § 2 odst. 2 tohoto zákona platí pojistné nemocenského pojištění podle zákona č. 54/1958 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců.

**) § 57 zákona č. 54/1958 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců.

(2) Poplatníci s převážně obchodní činností odvádějí příspěvek na sociální zabezpečení ve výši 10 % a družstevní podniky zahraničního obchodu ve výši 25 % ze základu podle § 10 odst. 2.

ODDÍL DRUHÝ

Služby, místní výroba a místní stavebnictví

§ 13

(1) Sazba daně ze zisku u poplatníků s činností převážně neobchodní s výjimkou poplatníků uvedených v odstavci 5, v § 2 odst. 1 písm. e), g), h) a v odst. 2 písm. b) až e) a s výjimkou společných družstevních podniků a melioračních družstev

při rentabilitě %	činí %
do 15	30
nad 15 do 18	30 + 3 a
nad 18 do 22	39 + 2 a
nad 22 do 26	47 + 1,5 a
nad 26 do 30	53 + 1 a
nad 30 do 35	57 + 0,8 a
nad 35 do 40	61 + 0,8 a
nad 40 do 55	64 + 0,4 a
nad 55	70.

(2) U poplatníků s činností převážně neobchodní se rentabilita vypočítá jako poměr bilančního zisku (neupraveného o připočitatelné a odpočitatelné položky) k součtu bilančního zisku (neupraveného) a mzdových nákladů včetně ostatních osobních výdajů.

(3) Činitel „a“ uvedený v odstavci 1 se rovná procentu přírůstku rentability přesahujícímu spodní hranici příslušného daňového pásma s přesností na setiny.

(4) Vypočtená daň ze zisku se snižuje o slevy uvedené v § 22.

(5) Sazba daně ze zisku u oborových (generálních) ředitelství, sdružení (svazů) podniků a svazů družstev činí 50 %.

(6) Sazba daně z likvidačního přebytku činí 50 %.

§ 14

(1) Poplatníci s převážně neobchodní činností platí daň z individuálních mezd s výjimkou okresních (městských) stavebních podniků, okresních zemědělských stavebních podniků, oborových (generálních) ředitelství, sdružení (svazů) podniků, svazů družstev, výzkumných ústavů družstev a krajských organizací pro rozvoj a zavádění nové techniky v místním hospodářství a krajských dopravních středisek, které platí daň z celkového objemu mezd.

(2) U výrobních družstev se do individuální mzdy pracovníka nezapočítávají doplňkové odměny, nepřesáhne-li úhrn vyplacených doplňkových odměn za celé zdaňovací období 2,5 % mzdových prostředků výrobního družstva. Přesáhne-li úhrn těchto odměn 2,5 % mzdových prostředků výrobního družstva, započte se celá doplňková odměna do individuální mzdy pracovníka.

§ 15

(1) Poplatníci s činností převážně neobchodní s výjimkou uvedenou v odstavci 2 odvádějí příspěvek na sociální zabezpečení ve výši 25 % ze základu podle § 10 odst. 2.

(2) Příspěvek na sociální zabezpečení ve výši 10 % základu podle § 10 odst. 2 odvádějí oborová (generální) ředitelství, sdružení (svazy) podniků, svazy družstev, výzkumné ústavy družstev, společenské organizace (jejich podniky a hospodářská zařízení), družstva a podniky invalidů a ostatní organizace s převážně neobchodní činností za vybrané činnosti (služby).

§ 16

(1) Sazba daně ze zisku pro organizace uvedené v § 2 odst. 2 písm. b), d) a e) činí 65 % a pro organizace uvedené v § 2 odst. 2 písm. c) 80 % základu podle § 4.

(2) Poplatníci daně ze zisku podle odstavce 1 platí daň z individuálních mezd za pracovníky provádějící činnost podléhající dani ze zisku s výjimkou svazů bytových družstev, které platí daň z celkového objemu mezd.

ODDÍL TŘETÍ

Zemědělství

§ 17

(1) U organizací zemědělských služeb, společných družstevních podniků a melioračních družstev s výjimkou organizací uvedených v odstavci 7

při rentabilitě %	činí sazba daně ze zisku %
do 10	10
nad 10 do 25	10 + 0,5 a
nad 25 do 35	17,5 + 1 a
nad 35 do 45	27,5 + 1,25 a
nad 45	40.

(2) Rentabilita se vypočítává jako poměr bilančního zisku (neupraveného o připočitatelné a odpočitatelné položky) k celkovým nákladům včetně finančních nákladů.

(3) Činitel „a“ uvedený v odstavci 1 se rovná procentu rentability přesahujícímu spodní hranici příslušného daňového pásma s přesností na setiny.

(4) U organizací zemědělských služeb, společných družstevních podniků, melioračních družstev a u organizací zemědělského zásobování a nákupu zvyšuje se sazba daně ze zisku o 1 % za každé 1 % podílu tržeb z nezemědělské činnosti z celkových tržeb, maximálně o 50 %.

(5) Maximální výše sazby daně ze zisku včetně zvýšení činí 70 %.

(6) Vypočtená daň se snižuje o slevy podle § 22 odst. 2.

(7) Sazba daně ze zisku u oborových (generálních) ředitelství, sdružení (svazů) podniků a družstevních svazů činí 50 %.

(8) Sazba daně z likvidačního přebytku činí 50 %.

§ 18

(1) Poplatníci uvedení v tomto oddílu s výjimkou společných družstevních podniků a melioračních družstev platí daň z celkového objemu mezd.

(2) Společné družstevní podniky a meliorační družstva platí daň z individuálních mezd.

§ 19

Poplatníci uvedení v tomto oddílu odvádějí příspěvek na sociální zabezpečení ve výši 10 % z části základu podle § 10 odst. 2, který připadá na podíl tržeb z nezemědělské činnosti.

ODDÍL ČTVRTÝ

Jiné organizace než tuzemské socialistické organizace

§ 20

(1) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. g) činí sazba daně ze zisku 65 %.

(2) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. h) činí sazba daně ze zisku

- a) 15 % ze základu podle § 4 odst. 6 písm. a),
- b) 25 % ze základu podle § 4 odst. 6 písm. b),
- c) 65 % ze základu podle § 4 odst. 6 písm. c), popř. písm. d).

§ 21

Poplatníci uvedení v § 2 odst. 1 písm. g) a h) platí z mezd a odměn vyplacených na území Slovenské socialistické republiky daň z individuálních mezd (§ 8 odst. 3) a odvádějí příspěvek na sociální zabezpečení ve výši 25 % (§ 10 odst. 2).

ČÁST PÁTÁ

Společná ustanovení

§ 22

Slevy na daň ze zisku

(1) Nepřesahuje-li základ daně ze zisku 80 000 Kčs, činí sazba daně ze zisku 20 % (včetně zvýšení podle § 17 odst. 4) pro všechny poplatníky, pokud je pro ně výhodnější.

(2) Poplatníkům se poskytuje sleva na daň ze zisku na výchovu učňů v tuzemsku takto:

	pro preferované činnosti	pro ostatní činnosti
	ročně Kčs	
na každého učně v 1. roce výuky		
při internátní výuce mimo podnik	5000	3000
při soustředěné výuce v podniku	3000	2000
při individuální výuce	2000	1000
na každého učně v 2. roce výuky (při tříleté učební době)		
při internátní výuce mimo podnik	3000	2000
při soustředěné výuce v podniku	2000	1500
při individuální výuce	1500	1000

(3) Pro družstva nebo podniky invalidů a společenské organizace (jejich podniky a hospodářská zařízení) se daň ze zisku snižuje o 30 %.

(4) Poplatníkům s převážně neobchodní činností s výjimkou společenských organizací (jejich podniků a hospodářských zařízení) se daň ze zisku připadající na tržby za vybrané činnosti snižuje o 40 %.

§ 23

Správa důchodové daně a příspěvku na sociální zabezpečení

(1) Správa důchodové daně (dále jen „daň“),

- a) jejíž výnos plyne do rozpočtu národních výborů, vykonává okresní národní výbor (národní výbor se stejnou působností),
- b) jejíž výnos plyne do státního rozpočtu Slovenské socialistické republiky nebo státního rozpočtu federace, vykonává okresní (městská) finanční správa.*)

(2) Správu příspěvku na sociální zabezpečení vykonávají orgány příslušné pro správu daně.

*) Zákon SNR č. 115/1970 Sb., o finančních správách.

(3) Správu daně a příspěvku na sociální zabezpečení u poplatníků se sídlem v cizině, jejichž zdroj příjmů je na území Slovenské socialistické republiky, vykonává Národní výbor hlavního města Slovenské socialistické republiky Bratislavy.

(4) Místní příslušnost, jde-li o poplatníky se sídlem v tuzemsku, se řídí sídlem poplatníka koncem zdaňovacího období, anebo při zániku jeho dani podrobené činnosti.

§ 24

Vznik a zánik daňové povinnosti a povinnosti odvodu příspěvku na sociální zabezpečení

(1) Daňová povinnost a povinnost odvodu příspěvku na sociální zabezpečení vzniká dnem zahájení dani podrobené činnosti poplatníka a zaniká jejím ukončením.

(2) U poplatníků uvedených v § 2 odst. 1 písm. h) vzniká daňová povinnost a povinnost odvodu příspěvku na sociální zabezpečení dnem, kdy začali v tuzemsku vykonávat hospodářskou činnost, popřípadě, kdy jsou jim vypláceny, anebo k jejich dobru připisovány příjmy podrobené dani.

(3) Poplatník je povinen začátek a ukončení této činnosti oznámit do 15 dnů místně příslušnému orgánu, který spravuje daň a příspěvek na sociální zabezpečení.

§ 25

Zdaňovacím obdobím je běžný kalendářní rok.

§ 26

Daňové přiznání

(1) Poplatník je povinen podat přiznání k dani na tiskopise vydaném ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky u místně příslušného orgánu vykonávajícího správu daně (§ 23) do konce února po uplynutí zdaňovacího období (§ 25).

(2) Poplatník je povinen v přiznání k dani si daň sám vypočítat a uvést též případné výjimky, zvýhodnění a slevy a vyčíslit jejich objem.

(3) Při vstupu do likvidace nebo při zániku bez provedení likvidace je poplatník, popřípadě jeho právního nástupce, povinen podat přiznání k dani za uplynulou část roku do tří měsíců po vstupu do likvidace, popřípadě jeho zániku.

(4) Po skončení likvidace je orgán pověřený likvidační povinen podat do konce následujícího měsíce přiznání k dani z likvidačního přebytku. Přiznání je povinen doložit počáteční a konečnou likvidační rozvahou a výkazem pro použití likvidačního přebytku.

(5) Nebylo-li přiznání podáno včas, může být vyměřená daň zvýšena až o 10 %.

Vyměření daně

§ 27

(1) Daň vyměří orgán vykonávající správu daně (§ 23) po uplynutí zdaňovacího období.

(2) Daň se nevyměří, je-li menší než 100 Kčs.

(3) Základ daně a základ příspěvku na sociální zabezpečení se zaokrouhluje na celé 100 Kčs nahoru; daň a příslušenství daně se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

§ 28

(1) O vyměření daně vyrozumí orgán vykonávající správu daně poplatníka platebním výměrem.

(2) Proti platebnímu výměru může poplatník podat do 15 dnů odvolání u orgánu, který platební výměr vydal; odvolání nemá odkladný účinek.

Placení daně a příspěvku na sociální zabezpečení

§ 29

(1) Poplatník je povinen nejpozději třetího dne před koncem každého měsíce platit měsíční zálohy na daň, a to:

a) na daň ze zisku ve výši jedné dvanáctiny celoroční daňové povinnosti vypočtené ze zisku plánovaného na běžný rok. Novým poplatníkům stanoví výši měsíčních záloh orgán vykonávající správu daně s přihlédnutím k plánovanému zisku poplatníka. Po uplynutí každého čtvrtletí (s výjimkou posledního čtvrtletí) vypočte poplatník, kolik činí daň ze zisku skutečně dosaženého za uplynulou dobu od začátku roku, a je-li vypočtená daň vyšší než odvedené zálohy, je povinen rozdíl zaplatit se zálohou splatnou v prvním měsíci následujícího čtvrtletí. Zároveň je povinen oznámit orgánu vykonávajícímu správu daně, jak daň vypočetl. Je-li vypočtená daň nižší než odvedené zálohy, zúčtuje se přeplatek na zálohy splatné v dalších měsících;

b) na daň z objemu mezd ve výši jedné dvanáctiny plánované roční výše této daně.

(2) Činila-li daň za uplynulý kalendářní rok méně než 200 tis. Kčs, platí se zálohy na daň nejpozději třetího dne před koncem prvního měsíce po skončení čtvrtletí (s výjimkou posledního čtvrtletí), a to:

a) na daň ze zisku ve výši vypočtené ze zisku skutečně dosaženého za uplynulou dobu od začátku roku po odečtení záloh na tuto daň již zaplacených;

b) na daň z objemu mezd ve výši jedné čtvrtiny plánované roční povinnosti této daně.

(3) Poplatník je povinen předložit orgánu vykonávajícímu správu daně výpočet roční povinnosti daně ze zisku a daně z objemu mezd ve lhůtě stanovené pro zaplacení první zálohy na daň (odst. 1 a 2).

(4) Rozdíl mezi zaplacenými zálohami a daní vypočtenou poplatníkem v přiznání je poplatník povinen zaplatit nejpozději ve lhůtě stanovené pro podání přiznání k dani (§ 26 odst. 1).

(5) Rozdíl mezi daní vypočtenou poplatníkem v přiznání a daní stanovenou platebním výměrem je poplatník povinen zaplatit nejpozději do 15 dnů po doručení platebního výměru.

(6) Při vstupu do likvidace doplatí poplatník rozdíl mezi přiznanou daní a odvedenými zálohami do tří měsíců ode dne vstupu do likvidace (§ 26 odst. 2).

(7) Daň z likvidačních přebytků zaplatí poplatník do konce následujícího měsíce po skončení likvidace (§ 26 odst. 4).

(8) V odůvodněných případech, zejména poplatníkům se sezónní činností nebo se sídlem v cizině, může orgán, vykonávající správu daně, stanovit zálohy jinak.

§ 30

(1) Daň ze zisku z příjmů uvedených v § 4 odst. 6 písm. a) a b), kterou jsou povinni platit poplatníci se sídlem v cizině, se vybírá srážkou. Srážku je povinen provést dlužník, který má bydliště nebo sídlo v tuzemsku (dále jen „dlužník“), ve výši uvedené v § 20 odst. 2 písm. a) a b).

(2) Dlužník je povinen sraženou daň odvést příslušnému národnímu výboru (§ 23 odst. 3) nejpozději v okamžiku, kdy poplatníku (věřiteli) vyplácí nebo připsuje dlužné částky ve prospěch.

(3) Dlužník ručí za řádnou srážku daně ze zisku a její včasný odvod. Poplatník (věřitel) odpovídá za zaplacení této daně ze zisku jen tehdy, když dlužník daň ze zisku nesrazil; v tom případě je poplatník (věřitel) povinen podat přiznání k dani.

(4) Daňová povinnost poplatníka, pokud jde o příjmy uvedené v § 4 odst. 6 písm. a) a b), se považuje za splněnou zaplacením daně ze zisku srážkou.

(5) Příslušný národní výbor může stanovit, že daň ze zisku, kterou jsou povinni platit poplatníci se sídlem v cizině, se vybírá srážkou i v jiných případech, jestliže je to účelné v zájmu zajištění daně. Národní výbor stanoví současně výši daňové srážky.

(6) Zaplacením daně ze zisku srážkou nepozbývá poplatník práva žádat o vyměření daně ze zisku na základě daňového přiznání.

§ 31

(1) Příspěvek na sociální zabezpečení, který si poplatník sám vypočte ze základu dosaženého v uplynulém měsíci (§ 10), je splatný bez vyměření v měsíčních splátkách nejpozději do 15 dnů po uplynutí každého měsíce.

(2) Poplatníci, u nichž je stanoven příspěvek na sociální zabezpečení v rozdílné výši podle druhů činností, odvádějí příspěvek na sociální zabezpečení měsíčně do 15 dnů po uplynutí každého měsíce podle plánované skladby činností.

(3) Po uplynutí každého čtvrtletí vypočte poplatník, kolik činí příspěvek na sociální zabezpečení podle skutečné skladby činností za uplynulou dobu od začátku roku. Je-li takto vypočtený příspěvek na sociální zabezpečení vyšší než vykonané platby, je poplatník povinen rozdíl zaplatit za první až třetí čtvrtletí ve lhůtě stanovené pro vyrovnání daně ze zisku (§ 29 odst. 1 a 2), a za čtvrté čtvrtletí ve lhůtě stanovené pro podání přiznání k dani (§ 26 odst. 1); vznikne-li přeplatek, odvede poplatník o tento rozdíl při nejbližší platbě příspěvku na sociální zabezpečení méně.

§ 32

Nebyla-li daň (včetně jejího zvýšení podle § 26 odst. 5), záloha na daň, anebo příspěvek na sociální zabezpečení zaplacený včas, je poplatník povinen zaplatit za každý den prodlení penále ve výši 0,1 % z dlužné částky. Penále ve stejné výši je povinen platit dlužník, neodvede-li včas daň vybíranou srážkou (§ 30).

§ 33

Promlčení

(1) Daň podle tohoto zákona nelze vyměřit ani vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž byl poplatník povinen podat přiznání k dani.

(2) Příspěvek na sociální zabezpečení nelze vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž byl poplatník povinen tento příspěvek odvést.

(3) Je-li proveden úkon k vyměření nebo k vymáhání daně, popřípadě vymáhání příspěvku na sociální zabezpečení, běží promlčecí lhůta znovu od konce roku, ve kterém byl poplatník o tomto úkonu zpraven.

§ 34

Kontrola daně a příspěvku na sociální zabezpečení

(1) Orgán, vykonávající správu daně a příspěvku na sociální zabezpečení, kontroluje správnost a úplnost daňových přiznání a včasnost, správnost a úplnost placení daně a příspěvku na sociální zabezpečení.

[²] Poplatníci jsou povinni poskytnout kontrolním orgánům vysvětlení a důkazy o skutečnostech rozhodných pro vyměření daně a placení příspěvku na sociální zabezpečení, jakož i učinit vše, co je k usnadnění a urychlení kontroly potřebné.

§ 35

Rízení

Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí pro řízení ve věcech této daně a přiměřeně i příspěvku na sociální zabezpečení předpisy o řízení ve věcech daní a poplatků.*)

ČÁST ŠESTÁ

Závěrečná ustanovení

Výjimky, zvláštnosti a slevy

§ 36

Vláda Slovenské socialistické republiky může pro poplatníky se sídlem v Slovenské socialistické republice:

- a) rozšířit u daně ze zisku okruh odpočitatelných položek (§ 6), popřípadě upravit nebo zrušit některé ze stanovených položek, a to nejvýše v rozsahu 3 % daňového základu všech poplatníků;
- b) stanovit podmínky, za kterých nebude zdaňován přírůstek průměrných mezd vyplývající ze snížení zaměstnanosti;
- c) snížit sazbu daně z celkového objemu mezd v jednotlivých pásmech zdanění, maximálně o 1 % v souladu s mzdovými politickými záměry a s potřebou diferencovaného tempa růstu průměrných mezd v jednotlivých odvětvích, popřípadě organizacích, a u daně z individuálních mezd zvýšit hranici, od které se tato daň vybírá, a to nejvýše o 20 %.

§ 37

[¹] Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky může pro poplatníky se sídlem v Slovenské socialistické republice a pro poplatníky se sídlem v cizině, jejichž daní podrobený příjem se uskutečňuje na území Slovenské socialistické republiky

- a) určit místa a odvětví (obory), popřípadě jednotlivé organizace, u nichž daň z celkového objemu mezd nebude postihovat přírůstky objemu mezd vyplývající z růstu zaměstnanosti;
- b) určit okruh preferovaných činností podle § 22 odst. 2;
- c) určit pro účely daně z objemu mezd výchozí úroveň mezd

- 1. pro nově vzniklé organizace a v případech reorganizací;
- 2. v organizacích, místech, popřípadě odvětvích (oborech), rozhodne-li tak vláda Slovenské socialistické republiky;

d) určit okruh vybraných činností (služeb) podle § 15 odst. 2 a podle § 22 odst. 4;

e) snížit daň ze zisku organizací s činností převážně obchodní, a to až o 20 % pro budování obchodní sítě;

f) stanovit podmínky, za kterých nebudou přírázky k náhradě za vypouštění nečištěných nebo nedostatečně čištěných vod, jakož i poplatky a přírázky za znečišťování ovzduší připočitatelnými položkami k zisku pro účely výpočtu daně ze zisku;

g) zcela nebo zčásti osvobodit od daně ze zisku nově budované organizace, a to nejvýše na dobu dvou let;

h) určit okruh organizací s převážně obchodní činností, u nichž pro účely výpočtu rentability budou celkové náklady snižovány o spotřebu základních surovin v jejich výrobních;

ch) učinit opatření, aby bylo zabráněno dvojímu zdanění téhož základu daně, popřípadě téhož příjmu, a na základě vzájemnosti upravit sazby uvedené v § 20 odst. 2 písm. a) a b) až do výše sazby podle písmena c) uvedeného ustanovení;

i) rozhodnout ve sporných případech o způsobu zdanění;

j) učinit opatření k zamezení tvrdostí a nesrovnalostí, popřípadě pro jednotlivé případy povolit úlevu, vyžadující to společenské zájmy; v konkrétních případech mohou tato opatření provádět krajské finanční správy a národní výbory v rozsahu stanoveném ministerstvem financí Slovenské socialistické republiky.

[²] V případech uvedených v odstavci 1 písm.

a) až c) postupuje ministerstvo financí ve spolupráci s ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky.

§ 38

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky se zmocňuje vydat obecně závazné právní předpisy k provedení tohoto zákona.

§ 39

[¹] Pro poplatníky důchodové daně nepatří

- a) ustanovení § 3 odst. 2 písm. b), § 4, § 5 odst. 1 až 3, § 6 až 8 a § 9, odst. 1, odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. b) zákona č. 83/1966

*) Vyhláška ministerstva financí č. 18/1962 Sb., o řízení ve věcech daní a poplatků.

Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky, a předpisy vydané k jejich provedení;

- b) ustanovení § 4 a 5 zákona č. 158/1968 Sb., o státním rozpočtu na rok 1969 a o některých dalších finančních opatřeních;
- c) zákon č. 131/1968 Sb., o odvodech ze zisku a z přírůstku mezd.

(²) Zrušuje se zákon č. 159/1968 Sb., o důchodové dani, ve znění zákonného opatření předseda

nictva Slovenské národní rady č. 88/1969 Sb., o dodatkovém odvodu, závazných limitech a o změnách důchodové daně a zdanění motorových vozidel.

Č Á S T S E D M Á

Ú č i n n o s t

§ 40

(¹) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971.

(²) Důchodová daň podle tohoto zákona se vyměří poprvé za kalendářní rok 1971.

Klokoč v. r.

Dr. Colotka v. r.

117

ZÁKON

Slovenské národní rady

ze dne 3. prosince 1970,

kterým se mění a doplňuje zákon Slovenské národní rady č. 178/1969 Sb., o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení

Slovenská národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Článek 1

Zákon Slovenské národní rady č. 178/1969 Sb., o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení, se v rámci zákona Federálního shromáždění Československé socialistické republiky č. 102/1970 Sb., o změnách a doplnění zákona č. 133/1969 Sb., kterým se stanoví zásady pro zákony národních rad o podnikových daních a příspěvku na sociální zabezpečení, mění a doplňuje takto:

1. V § 2 odst. 1 písm. e) se za slovo „zakladatelů“ vkládají slova „nebo členů“.

2. § 2 odst. 2 zní:

„⁽²⁾ Poplatníky daně z objemu mezd jsou všechny státní hospodářské organizace, organizace zahraničního obchodu, tuzemské akciové společnosti a organizace uvedené v odstavci 1 písm. e).“

3. V § 2 odst. 3 se vypouštějí slova „pokud z odstavce 2 nevyplývá něco jiného“ a slova „a státní zemědělské organizace s výjimkou zemědělských stavebních organizací“.

4. V § 4 odst. 1 se připojují věty: „V případě, že poplatník nevykáže zisk, je základem daně ze zisku částka připočitatelných položek převyšující odpočitatelné položky; vykáže-li poplatník ztrátu, je základem této daně částka připočitatelných položek převyšující součet ztráty a odpočitatelných položek.“

5. V § 4. odst. 2 se vypouštějí slova „(odvod do fondu ochrany ovzduší, do silničního fondu apod.)“.

6. § 5 písm. a) č. 3 zní:

„3. výdaje spojené s pohoštěním, u organizací zahraničního obchodu jen výdaje spojené s pohoštěním a dary převyšující schválený limit;“

7. V § 5 písm. a) se připojují položky:

„5. zaplacené pokuty a penále;

6. zúčtované přírážky k náhradě za vypouštění nečistěných nebo nedostatečně čistěných odpadních vod;

7. zúčtované poplatky včetně přírážky za znečišťování ovzduší;“

8. K § 5 se připojují písmena d) a e) tohoto znění:

„d) nezdaněné příděly do fondů zkracující tvorbu zisku a použité k účelům, na něž lze podle právních předpisů použít zdaněné vlastní prostředky organizace;

e) věrnostní přídavky horníkům nad stanovený okruh nebo nad stanovené rozpětí,^{*} částky vynaložené na ochranné oděvy, obuv a pomůcky nad normy stanovené regulativy nebo nad stanovený okruh pracovníků a hodnota naturálních požitků nad rámec předpisů nebo nad stanovený okruh pracovníků.“

9. § 6 odst. 2 písm. c) zní:

„c) přijaté pokuty a penále a přijaté částky, které již byly zdaněny daní ze zisku nebo obdobnou daní u jiného poplatníka, a položky zdaněné již u téhož poplatníka, jsou-li součástí zisku;“

10. V § 6 odst. 2 písm. d) se připojují slova „a do stejné výše splátky úvěrů na podnikovou bytovou výstavbu, čerpaných do 31. prosince 1969;“

*) Zákon č. 177/1968 Sb., o věrnostním přídavku horníků.

11. V § 8 odst. 2 se připojuje písm. f) tohoto znění:

- „f) odměny k Rudým praporům vlády a Ústřední rady Československého revolučního odborového hnutí nebo k praporům, popřípadě standartám jim na roveň postaveným, pokud jsou zahrnuty v zisku.“

12. § 7 včetně nadpisu zní:

„§ 7

Daňová sazba

Sazba daně ze zisku činí 65 % ze základu daně (§ 4), s těmito odchylkami:

- a) 40 % u organizací, které se zabývají převážně výrobou stavebních hmot, výrobou konstrukcí nebo dílců, a u organizací potravinářského průmyslu (s výjimkou organizací, které se zabývají převážně strojírenskou výrobou nebo výrobou obalů),
- b) 50 % u energetických organizací zapojených do jednotné elektrizační soustavy, jejichž převážnou činností je výroba nebo rozvod elektrické energie nebo výroba tepla (s výjimkou závodních elektráren),
- c) 60 % u hornických organizací, jejichž převážnou činností je těžba nebo úprava tuhých paliv, popřípadě rud nebo vyhledávání a těžba živců, a u plynárenských organizací, které se zabývají převážně výrobou, rozvodem nebo uskladněním topných plynů,
- d) 85 % u těch peněžních ústavů, které jsou akciovými společnostmi a mají vytvořený všeobecný rezervní fond ve výši určené stanovami.“

13. V § 9 odst. 1 písm. b) slova „podnikových fondů“ se nahrazují slovy „ostatních fondů organizace“.

14. § 9 odst. 1 písm. c) se doplňuje o slova „a stav rezerv, neodpovídajících právním předpisům“.

15. § 12 včetně nadpisu zní:

„§ 12

Daňová sazba

Sazba daně z jmění činí 5 % ze základu daně; u zřídelních organizací a u organizací uvedených v § 7 písm. b) a c) je sazba 2 %.“

16. V § 14 se připojuje věta: „Do základu daně z objemu mezd se nezapočítávají odměny zúčtované k vyplacení nejlepším pracovníkům a kolektivům z částky, kterou organizace obdržela jako odměnu k Rudému praporu vlády a Ústřední rady Československého revolučního odborového hnutí nebo k praporu, popř. standartě mu na roveň postaveným.“

17. V § 15 odst. 2 se slova „mzdy vyplacené učňům“ nahrazují slovy „zúčtovanou mzdu za produktivní práci učňů“.

18. V § 16 vypouštějí se slova „Slovenské socialistické republiky“ a za první větu se vkládají věty: „Do základu pro výpočet příspěvku na sociální zabezpečení se nezapočítávají odměny zúčtované k vyplacení podle druhé věty § 14 (bod 16). Součástí příspěvku na sociální zabezpečení je i pojištění nemocenského pojištění.*)“

19. § 19 včetně nadpisu zní:

„§ 19

Správa daní

[1] Správu podnikových daní a příspěvku na sociální zabezpečení vykonává s výjimkou uvedenou v odstavci 2 okresní (městská) finanční správa,**) v jejímž obvodu má poplatník sídlo (dále jen „finanční správa“).

[2] Podléhá-li podnikovým daním organizace v hospodářství řízeném národními výbory, vykonává správu podnikových daní a příspěvku na sociální zabezpečení okresní národní výbor (národní výbor se stejnou působností), v jehož obvodu má poplatník sídlo (dále jen „národní výbor“).

20. V § 21 odst. 1 se slova „příslušného národního výboru“ nahrazují slovy „příslušné finanční správy nebo národního výboru“.

21. § 23 odst. 1 zní:

„[1] Daně vyměří finanční správa (národní výbor).“

22. § 24 odst. 1 zní:

„[1] O vyměření daní vyrozumí finanční správa (národní výbor) poplatníka platebním výměrem.“

23. § 24 odst. 2 zní:

„[2] Proti platebnímu výměru může poplatník podat do 15 dní odvolání u orgánu, který platební výměr vydal.“

*) § 57 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců.

**) Zákon SNR č. 113/1970 Sb., o finančních správách.

24. § 25 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Poplatník je povinen platit nejpozději 8. dne před koncem každého měsíce měsíční zálohy na podnikové daně, a to:

- a) na daň ze zisku ve výši jedné dvanáctiny celoroční daňové povinnosti vypočtené ze zisku plánovaného na běžný rok. Novým poplatníkům stanoví výši měsíčních záloh finanční správa (národní výbor) s přihlédnutím k plánovanému zisku poplatníka. Po uplynutí každého čtvrtletí (s výjimkou posledního čtvrtletí) vypočte poplatník, kolik činí daň ze zisku skutečně dosaženého za uplynulou dobu od začátku roku. Je-li vypočtená daň vyšší než odvedené zálohy, je povinen rozdíl zaplatit se zálohou splatnou v prvním měsíci následujícího čtvrtletí. Zároveň oznámí finanční správě (národnímu výboru) na předepsaném tiskopisu, jak daň vypočetl. Je-li vypočtená daň nižší než odvedené zálohy, zúčtuje se přeplatek na zálohy splatné v dalších měsících;
- b) na daň z jmění ve výši jedné dvanáctiny celoroční daňové povinnosti vypočtené z průměrného stavu jmění ve zdaňovacím období, tj. z účetního stavu jmění poplatníka na začátku běžného roku a z plánovaného stavu jmění poplatníka na konci běžného roku;
- c) na daň z objemu mezd ve výši jedné dvanáctiny plánované roční výše daně.

(2) Poplatník je povinen předložit finanční správě (národnímu výboru) do 29. ledna každého roku výpočet roční povinnosti daně ze zisku, daně z jmění a daně z objemu mezd.“

25. V § 25 odst. 3 se nahrazují slova „národní výbor“ slovy „finanční správa (národní výbor)“.

26. V § 28 odst. 1 se nahrazují slova „národní výbor“ slovy „finanční správa (národní výbor)“.

27. V § 29 odst. 2 se nahrazují slova „místně příslušnému národnímu výboru“ slovy „finanční správě (národnímu výboru)“.

28. V § 32 písm. f) zní:

„f) v případech odůvodněných specifickými podmínkami a ekonomickou účelností povolit odvod podnikových daní oborovými (generál-

ními) ředitelstvími nebo obdobnými orgány hospodářského řízení za výrobní hospodářskou jednotku jako celek, anebo povolit jako experiment, aby se zdaňoval zisk, popř. i jmění výrobní hospodářské jednotky jako celku a aby poplatníkem daně ze zisku, popř. i daně z jmění za celou výrobní hospodářskou jednotku mohlo být oborové (generální) ředitelství nebo obdobný orgán hospodářského řízení; jde-li o orgány hospodářského řízení v České socialistické republice, které mají podřízené podniky na území Slovenské socialistické republiky, je třeba souhlasu vlády Slovenské socialistické republiky,“

29. V § 32 se připojují písm. ch) a i) tohoto znění:

„ch) stanovit podmínky, za kterých nebudou přirážky k náhradě za vypuštění nečistěných nebo nedostatečně čistěných odpadních vod, jakož i poplatky a přirážky za znečišťování ovzduší připočítatelnými položkami k zisku pro účely výpočtu daně ze zisku;

i) povolovat v odvětví potravinářského průmyslu slevy z daně z jmění až do výše této daně z té části hodnoty zásob vybraných druhů výrobků, která je kryta obrátovým fondem; druhy těchto výrobků stanoví ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky v dohodě s ministerstvem zemědělství a výživy Slovenské socialistické republiky.“

30. V § 32 a 33 se za slova „v Slovenské socialistické republice“ vkládají slova „s výjimkou poplatníků řízených federálními orgány“.

31. Ustanovení § 33 písm. b) se zrušuje.

32. § 34 zní:

„§ 34

Ministerstvo financí Slovenské socialistické republiky rozhodne ve sporných případech, s výjimkou organizací řízených federálními orgány, o způsobu zdanění.“

33. Ustanovení § 35 se zrušuje.

34. Ustanovení § 39 se zrušuje.

*) Výjimky, zvýhodnění a slevy pro poplatníky v působnosti federálních orgánů podle § 32 může povolit vláda Československé socialistické republiky a podle § 33 federální ministerstvo financí, a to jde-li o případy uvedené v § 33 písm. c), v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí (§ 22 zákona č. 133/1969 Sb. ve znění zákona č. 102/1970 Sb.).

**) V organizacích v působnosti federálních orgánů může rozhodnout federální ministerstvo financí (§ 21 zákona č. 133/1969 Sb. ve znění zákona č. 102/1970 Sb.).

Článek 2

(¹) Odvody prováděné podle zákona č. 83/1966 Sb., o čtvrtém pětiletém plánu rozvoje národního hospodářství Československé socialistické republiky, a zákona č. 131/1968 Sb., o odvodech ze zisku a z přírůstku mezd, jejichž povinnost vznikla po 1. lednu 1971, nelze vymáhat po uplynutí tří let od konce kalendářního roku, v němž povinnost odvodu vznikla.

(²) Pokud bude proveden úkon k vymáhání odvozu podle odstavce 1, platí obdobně ustanovení § 27 odst. 3.

Článek 3

V zákoně č. 131/1968 Sb., o odvodech ze zisku a z přírůstku mezd,

- a) vypouštějí se z § 2 odst. 1 slova „dodatkové odvody pro nezbytné přerozdělení prostředků“,
- b) ustanovení § 2 odst. 2 se zrušuje.

Článek 4

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1971.

Klokoč v. r.

Dr. Colotka v. r.

118

VYHLÁŠKA

ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky

ze dne 30. listopadu 1970

o úpravě odměn za některé druhy umělecké činnosti vykonávané mimo pracovní poměr

Ministerstvo kultury Slovenské socialistické republiky stanoví podle § 13 odst. 2 a § 39 odst. 1 zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých:

ČÁST I

Rozsah platnosti

§ 1

Tato vyhláška upravuje odměňování umělců, kteří mimo pracovní poměr

- a) účinkují ve veřejných koncertních, dramatických nebo hudebně dramatických pořadech (dále jen „koncertní a mimodivadelní činnost“), s výjimkou uvedenou v § 2 písm. a),
- b) hostují ve státních divadlech, ve státních symfonických orchestrech a ve státních souborech písní a tanců, jakož i těch, kteří při této umělecké činnosti vypomáhají (dále jen „hostování a umělecká výpomoc“),
- c) účinkují při estrádních a varietních pořadech,
- d) účinkují při veřejných produkcích jako hudebníci z povolání,
- e) pořizují v divadle zvukové záznamy scénické hudby, zpěvu nebo mluveného slova za účelem veřejného užití těchto záznamů.

§ 2

Tato vyhláška se nevztahuje na odměňování umělců, kteří

- a) účinkují jako koncertní umělci-solisté na samostatných koncertech vážné hudby nepodléhajících povinnému zprostředkování,*)
- b) účinkují v zahraničí na základě smlouvy se zahraniční organizací,
- c) účinkují na území Slovenské socialistické republiky jako devizoví cizozemci.

ČÁST II

Odměňování

ODDÍL PRVNÍ

Koncertní a mimodivadelní činnost

§ 3

[¹] Za nastudování opery, operety, baletu, činohry, hudebního divadla apod. přísluší režisérovi, dirigentovi a choreografovi jednorázová odměna až do výše 200 % jeho základního měsíčního platu; totéž platí pro jevištního výtvarníka, který vypracuje návrh scénické výpravy.

[²] Kostýmnímu výtvarníkovi přísluší za každý vypracovaný a přijatý návrh kostýmu odměna až do výše 60,— Kčs.

[³] Za dozor při repríze nastudovaného díla přísluší režisérovi a choreografovi odměna až do výše 5 % jeho základního měsíčního platu.

[⁴] Odměna přiznaná jevištnímu a kostýmnímu výtvarníkovi podle odstavců 1 a 2 zahrnuje též odměnu za potřebný dohled při realizaci výtvarných návrhů.

[⁵] Za účinkování v představeních uvedených v odstavci 1 přísluší sólistovi a dirigentovi odměna až do výše 20 % jeho základního měsíčního platu, členu kolektivního tělesa odměna až do výše 15 % jeho základního měsíčního platu.

§ 4

[¹] Za účinkování v celovečerním koncertním, recitálovém, baletním nebo pantomimickém představení přísluší sólistovi odměna až do výše 30 % jeho základního měsíčního platu; účinkuje-li v takovém představení více sólistů, přísluší každému z nich odměna až do výše 20 % jeho základního měsíčního platu.

*) Vyhláška č. 89/1958 Ú. v. (Ú. l.), kterou se stanoví povinné zprostředkování pro některé obory umělecké činnosti, ve znění vyhlášky č. 74/1964 Sb.

(2) Členu divadelního nebo symfonického orchestru nebo pěveckého, baletního a pantomimického sboru přísluší za účinkování v představeních uvedených v odstavci 1 odměna až do výše 15 % jeho základního měsíčního platu, dirigentovi odměna až do výše 20 % jeho základního měsíčního platu.

§ 5

(1) Za účinkování v průřezu operou a operetou nebo v matiné, v literárních nebo hudebních pásmech přísluší sólistovi odměna až do výše 20 % jeho základního měsíčního platu; účinkuje-li v těchto představeních více sólistů, přísluší každému z nich odměna až do výše 15 % jeho základního měsíčního platu.

(2) Členu divadelního nebo symfonického orchestru nebo pěveckého, baletního a pantomimického sboru přísluší za účinkování v představeních uvedených v odstavci 1 odměna až do výše 10 % jeho základního měsíčního platu, dirigentovi odměna až do výše 15 % jeho základního měsíčního platu.

§ 6

(1) Za celovečerní hudební doprovod při představeních uvedených v § 4 odst. 1 nebo v § 5 odst. 1 přísluší členu doprovázejícího orchestru odměna až do výše 10 % jeho základního měsíčního platu a dirigentovi odměna až do výše 15 % jeho základního měsíčního platu.

(2) Pokud tento celovečerní hudební doprovod provede jen jeden umělec, přísluší mu odměna až do výše 15 % jeho základního měsíčního platu. Účinkuje-li tento umělec v pořadu též jako sólista, může mu být odměna zvýšena až do výše 20 % jeho základního měsíčního platu.

§ 7

(1) Za účinkování při výchovných koncertech trvajících nejméně jednu hodinu přísluší členu symfonického orchestru nebo divadelního orchestru odměna až do výše 10 % jeho základního měsíčního platu.

(2) Za původní rozbor díla a odborný výklad při koncertech uvedených v odstavci 1 přísluší účinkujícímu umělci při prvním provedení výkladu odměna až do výše 250,— Kčs, při každém dalším provedení odměna až do výše 120,— Kčs.

§ 8

(1) Za umělecký přednes na školách trvajících nejméně jednu hodinu přísluší umělci odměna až do výše 10 % jeho základního měsíčního platu.

(2) Účinkuje-li při uměleckém přednesu na škole více umělců, přísluší každému z nich odměna až do výše 5 % jeho základního měsíčního platu.

§ 9

(1) Umělci, který není pracovníkem divadla, orchestru nebo jiného podobného uměleckého zařízení, nebo který účinkuje v jiném uměleckém oboru, než ve kterém pracuje v pracovním poměru, odvodí ředitel zprostředkující organizace odměnu z platu, který by umělci náležel, kdyby ve stejném nebo srovnatelném uměleckém oboru pracoval v pracovním poměru.

(2) Členu kolektivního tělesa, který účinkuje při představeních uvedených v § 3 až 8 jako sólista, odvodí ředitel zprostředkující organizace odměnu z platu, který by umělci příslušel, kdyby pracoval v pracovním poměru jako sólista.

§ 10

Odměny za umělecké výkony podle ustanovení § 3 až 8 zahrnují též odměny za zkoušky, přípravu, líčení apod.

§ 11

(1) Výši konkrétní odměny sjedná zprostředkující organizace s umělcem pro každý pořad zvlášť.

(2) Ve společensky významných a odůvodněných případech může ředitel zprostředkující organizace zvýšit umělci odměnu až o 50 % nad horní hranici sazeb uvedených v předchozích ustanoveních. Umělci, kterému byl stanoven osobní plat, přizná ředitel zprostředkující organizace toto zvýšení odměny s přihlédnutím k tomu, že v osobním platu je již vyjádřeno také ocenění společenského významu jeho umělecké činnosti.

(3) Zprostředkující organizace může sjednat dále dohodou s pořadatelem pro účinkující umělce podíl na hrubých tržbách představení, o něž se umělci svým mimořádným výkonem zaslouží. Výše tohoto podílu pro všechny účinkující umělce může činit nejvýše 5 % hrubých tržeb dosažených při představení.

ODDÍL DRUHÝ

Hostování a umělecká výpomoc

§ 12

(1) Hostováním se rozumí jednorázové nebo opakované provedení uměleckého výkonu mimo pracovní poměr v cizím uměleckém zařízení.

(2) Uměleckou výpomocí se rozumí účinkování mimo pracovní poměr v drobných hereckých akcích v cizím uměleckém zařízení.

§ 13

(1) Hostujícímu dirigentovi, režisérovi a choreografovi přísluší za nastudování díla dramatického

kého, hudebně dramatického, hudebního, baletního nebo pantomimického jednorázová odměna až do výše 200 % jeho základního měsíčního platu; totéž platí pro jevištního výtvarníka, který vytvoří návrh scénické výpravy.

(2) Hostujícímu kostýmnímu výtvarníkovi přísluší za každý přijatý návrh kostýmu odměna až do výše 60,— Kčs.

(3) Odměna hostujícího dirigenta podle odstavce 1 zahrnuje též odměnu za dirigování při prvním provedení nastudovaného díla; za další dirigování nastudovaného díla přísluší hostujícímu dirigentovi odměna až do výše 30 % jeho základního měsíčního platu.

(4) Odměna hostujícího režiséra nebo choreografa podle odstavce 1 zahrnuje též odměnu za režijní a choreografický dozor při prvním představení nastudovaného díla; za dozor při dalších reprízách nastudovaného díla přísluší hostujícímu režisérovi nebo choreografovi odměna až do výše 5 % jeho základního měsíčního platu.

(5) Odměny přiznané hostujícím výtvarníkům podle odstavců 1 a 2 zahrnují též odměnu za potřebný dohled při realizaci výtvarných návrhů.

§ 14

(1) Hostujícímu sólistovi činohry, opery, operety, státních symfonických orchestrů, státních souborů písní a tanců, sólistovi baletu a pantomimy, jakož i zpěváku šansonů přísluší za každé hostování odměna až do výše 30 % jeho základního měsíčního platu; umělci z řad posluchačů vysokých škol uměleckých přísluší v těchto případech odměna až do výše 10 % nástupního měsíčního platu absolventa.

(2) Hostujícímu členu kolektivního tělesa přísluší odměna až do výše 15 % jeho základního měsíčního platu; hostuje-li však jako sólista, odvodí se jeho odměna z platu, který by mu náležel, kdyby byl sólistou v pracovním poměru.

§ 15

Za uměleckou výpomoc přísluší účinkujícím za každé představení a za každou hlavní zkoušku odměna až do výše 50,— Kčs.

§ 16

Odměny za hostování a za uměleckou výpomoc podle předcházejících ustanovení zahrnují též odměny za zkoušky, přípravu, event. líčení apod.

§ 17

(1) Výši konkrétní odměny sjedná ředitel uměleckého zařízení s umělcem pro každé hostování nebo uměleckou výpomoc zvlášť.

(2) Hostujícímu umělci, který není pracovníkem divadla, orchestru nebo jiného podobného zařízení, nebo který účinkuje v jiném uměleckém oboru, než ve kterém pracuje v pracovním poměru, odvodí ředitel odměňů z platu, který by umělci příslušel, kdyby pracoval v pracovním poměru ve stejném uměleckém oboru, ve kterém hostuje.

(3) Ve společensky významných a odůvodněných případech může ředitel uměleckého zařízení zvýšit umělci odměnu až o 50 % nad horní hranici sazeb stanovených v předchozích ustanoveních. Umělci, kterému byl stanoven osobní plat, přizná ředitel uměleckého zařízení toto zvýšení odměny s přihlédnutím k tomu, že v osobním platu je již vyjádřeno také ocenění společenského významu jeho umělecké činnosti.

ODDÍL TŘETÍ

Účinkování při estrádních a varietních pořadech

§ 18

(1) Za účinkování při estrádních a varietních pořadech přísluší umělcům odměny v rámci níže uvedených sazeb stanovených pro jednotlivé kvalifikační stupně příslušných uměleckých oborů.

(2) Kvalifikační stupně rozpětí odměn za umělecké výkony v jednotlivých oborech uměleckého účinkování se stanoví takto:*)

	umělecký obor:	umělecký obor:	umělecký obor:	umělecký obor:
Kvalifikační stupeň	zpěváci, tanečníci, umělci mluveného slova, instrumentální sólisté, doprovázeči	artisté a podobné žánry	členové vokálních, instrumentálních a jiných uměleckých souborů	ohlasovatelé
	Kčs	Kčs	Kčs	Kčs
I.	80—200	80—140	80—140	80—120
II.	200—400	140—240	140—240	
III.	400—600	240—400	240—400	

(3) Umělec může získat kvalifikaci i pro více uměleckých oborů. O zařazování umělce do příslušného kvalifikačního stupně rozhoduje ředitel zprostředkující organizace v každém uměleckém oboru zvlášť.

§ 19

(1) Vedoucímu nejméně tříčlenného vokálního, instrumentálního, baletního a pantomimického

*) Do konce roku 1970 lze sjednávat odměny uvedené v tomto odstavci nejvýše do středu honorářových rozpětí stanovených pro jednotlivé kvalifikační stupně.

souboru, který v souboru současně účinkuje, může být přiznána odměna až do výše dvojnásobku odměny, která by mu příslušela jako členu souboru.

(2) Asistentům v oboru artistické činnosti přísluší za vystoupení v jednom pořadu odměna v rozpětí od 30,— Kčs do 80,— Kčs.

§ 20

(1) Výši konkrétní odměny sjedná ředitel zprostředkující organizace s umělcem pro každý případ zvlášť. Odměna umělce za opakovaná vystoupení na stálých estrádních nebo varietních pracovištích může být však sjednána také ve formě jednorázové odměny (paušálu).

(2) Ve společensky významných a odůvodněných případech může ředitel zprostředkující organizace zvýšit umělci odměnu až o 50 % nad horní hranici sazby nejvyššího kvalifikačního stupně.

(3) Zprostředkující organizace může dále sjednat dohodou s pořadatelem pro účinkující umělce podíl na hrubých tržbách představení, o něž se umělci svým mimořádným výkonem zaslouží. Výše tohoto podílu pro všechny účinkující umělce může činit nejvýše 5 % hrubých tržeb dosažených při představení.

ODDÍL ČTVRTÝ

Účinkování hudebníků z povolání při veřejných produkcích

§ 21

Hudebníkům a zpěvákům z povolání (dále jen „hudebníci“), účinkujícím při veřejných produkcích, přísluší odměna v rámci rozpětí stanoveného pro jednotlivé kvalifikační stupně, a to:*)

- a) při tanečních zábavách, módních přehlídkách, hudebním doprovodu artistů a sportovců, účinkování v krematorích a obřadních síních apod. za každou celou hodinu produkce

v kvalifikačním stupni	Kčs
I.	12—16
II.	16—20
III.	20—40,

přičemž první i nedokončená hodina produkce se považuje vždy za celou hodinu, zatímco při druhé a další nedokončené hodině produkce se odměny hudebníků přiměřeně krátí,

při celovečerních hudebních produkcích, trvajících nejméně dvě hodiny, které mají povahu koncertního vystoupení, za celou produkci

v kvalifikačním stupni	Kčs
I.	80—140
II.	140—240
III.	240—400,

přičemž se odměny hudebníků, nedosáhne-li produkce stanoveného minimálního časového rozsahu, přiměřeně krátí.

§ 22

(1) Vedoucímu nejméně tříčlenného souboru, pokud v souboru současně účinkuje, nebo dirigentovi souboru přísluší při produkcích uvedených v § 21 písm. a) odměna až do výše dvojnásobku odměny, která by mu příslušela jako členu souboru.

(2) Vedoucímu nejméně tříčlenného souboru, pokud v souboru současně účinkuje, nebo dirigentovi souboru přísluší při produkcích uvedených v § 21 písm. b) odměna až do výše trojnásobku odměny, která by mu příslušela jako členu souboru.

§ 23

(1) Výši konkrétní odměny sjedná zprostředkující organizace s hudebníky pro každou produkci zvlášť.

(2) Ve společensky významných a odůvodněných případech může ředitel zprostředkující organizace zvýšit hudebníku odměnu až o 50 % nad horní hranici sazby nejvyššího kvalifikačního stupně.

(3) Zprostředkující organizace může dále sjednat dohodou s pořadatelem pro účinkující hudebníky podíl na hrubých tržbách produkce, o něž se hudebníci svým mimořádným výkonem zaslouží. Výše tohoto podílu pro všechny účinkující hudebníky může činit nejvýše 5 % hrubých tržeb dosažených při produkci.

ODDÍL PÁTÝ

Požizování zvukových záznamů v divadle

§ 24

Za provedení nahrávky scénické hudby, zpěvu nebo mluveného slova v divadle přísluší

	Kčs
— dirigentovi orchestru	15—80
— sólistovi vokálnímu nebo instrumentálnímu	15—80
— členu symfonického orchestru	4—15
— členu komorního orchestru	6—25
— členu komorního souboru	10—70

za každou i započatou minutu nahrávky.

*) Do konce roku 1970 lze sjednávat odměny uvedené v tomto paragrafu nejvýše do středu honorářových rozpětí stanovených pro jednotlivé kvalifikační stupně.

§ 25

(1) Vyšší celkové odměny sjedná ředitel divadla s umělcem pro každou nahrávku zvlášť.

(2) Ve společensky významných a odůvodněných případech může ředitel divadla zvýšit umělci odměnu až o 50 % nad horní hranici sazeb stanovených v § 24.

§ 26

Odměny za pořízení zvukového záznamu uvedené v předchozích ustanoveních může ředitel divadla přiznat také vlastním pracovníkům divadla, pokud nahrávku provádějí mimo rámec povinností vymezených pracovní smlouvou.

§ 27

Způsob a rozsah veřejného užití pořízené zvukové nahrávky, popř. další podmínky stanoví smlouva, sjednaná mezi divadlem a umělci.

ČÁST III

Ustanovení společná a závěrečná

§ 28

Hodnocení a evidování výkonných umělců, na které se vztahuje tato vyhláška, a povinné zprostředkování jejich činnosti upravují zvláštní předpisy.*

§ 29

Na území Slovenské socialistické republiky pozbývají platnosti:

1. dosud platné ustanovení (§ 10) výnosu ministerstva kultury ze dne 24. listopadu 1953, čj. 8623/53-HSU/7, o úpravě pracovních a platových poměrů uměleckých pracovníků v divadlech (reg. v částce 15/1967 Sb.);
2. dosud platné ustanovení (§ 11) výnosu ministerstva kultury ze dne 26. března 1954, čj. 21 575/54-XVII/2, o úpravě pracovních a platových poměrů umělců v symfonických orchestrech (reg. v částce 15/1967 Sb.);

3. výnos pověřenectva školství a kultury ze dne 28. srpna 1957, čj. 34 308/57-PAM o honorování externích jevištních a kostýmních výtvarníků (reg. č. 151/P-1957 Sb. NV);

4. výnos pověřenectva školství a kultury ze dne 17. srpna 1959, čj. 19024/59-PAM, o odměňování některých forem umělecké činnosti — prozatímní opatření (Zvesti PŠK 1959, str. 265);

5. výnos ministerstva školství a kultury ze dne 16. dubna 1960, čj. 15661/60-E I/2, kterým se vydává honorářový sazebník umělců vystupujících na estrádách (Sb. NV 1960, poř. č. 43), ve znění výnosů ze dne 15. září 1960, čj. 38 733/60-E I/2 a ze dne 19. července 1966, čj. 21 955/66-VE/2 (Zvesti PŠK 1960, str. 208, reg. v částce 15/1967 Sb.);

6. výnos ministerstva školství a kultury ze dne 1. června 1960, čj. 20 888/60-E I/2, kterým se stanoví honorářový sazebník hudebníků z povolání v pracovním poměru i pracujících příležitostně (evidování) a souborů hudebníků z povolání (Věstník MŠK 1961, str. 130, reg. v částce 15/1967 Sb.);

7. dosud platné ustanovení (§ 9) výnosu ministerstva školství a kultury ze dne 21. března 1961, čj. 13 914/61-E I/2, o úpravě platových poměrů uměleckých pracovníků Českého pěveckého sboru při státním orchestru Česká filharmonie (reg. v částce 15/1967 Sb.);

8. výnos ministerstva školství a kultury ze dne 24. března 1964, čj. 14 664/64-IV/2, o zařazování big-beatových skupin do kvalifikačních stupňů a jejich odměňování, včetně dodatku ze dne 25. května 1964, čj. 23 821/64-IV/2 (reg. v částce 15/1967 Sb.);

9. výnos ministerstva kultury a informací ze dne 23. listopadu 1967, čj. 12 599/67-V/2, o odměňování artistů za práce konané mimo pracovní poměr (Věstník MŠK 1967, str. 319, reg. v částce 43/1967 Sb.).

§ 30

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. prosince 1970.

Ministri

Válek v. r.

*) Vyhláška č. 71/1958 Ú. v. (Ú. I.), kterou se stanoví podmínky účinkování divadelních umělců z povolání v představeních mimo provoz divadla, ve znění vyhlášky č. 196/1958 Ú. v. (Ú. I.) a č. 74/1964 Sb.

Vyhláška č. 89/1958 Ú. v. (Ú. I.), kterou se stanoví povinné zprostředkování pro některé obory umělecké činnosti, ve znění vyhlášky č. 74/1964 Sb.

Směrnice pro zařazování umělců vystupujících na estrádách do kvalifikačních stupňů uměleckých oborů (výnos MŠK z 16. dubna 1960, čj. 15 862/60-E I/2, uveřejněný ve Věstníku MŠK 1960, str. 209 — instrukce reg. č. 110/P-1960 Sb. NV).

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Ministerstvo zahraničních věcí oznamuje, že

1. u nizozemského ministerstva zahraničních věcí byla dne 13. srpna 1970 uložena ratifikační listina Velké Británie k Úmluvě o smírném vyřizování mezinárodních sporů, sjednané v Haagu dne 18. října 1907.

Podle ustanovení svého článku 95 Úmluva vstoupila pro V. Británii v platnost dne 12. října 1970.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 5/1930 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Belgie, Běloruská SSR, Bolívie, Brazílie, Dánsko, Dominikánská republika, Finsko, Francie, Guatemala, Haiti, Honduras, Horní Volta Island, Izrael, Japonsko, Kambodža, Kamerun, Kuba, Konžská demokratická republika, Laos, Libanon, Lucembursko, Malta, Mexiko, Nicaragua, Nizozemsko, Norsko, Panama, Polsko, Portugalsko, Paraguay, Rakousko, Rumunsko, Salvador, SAR, SSSR, Súdán, Švédsko, Španělsko, Švýcarsko, Thajsko, Uganda, Ukrajinská SSR, Velká Británie;

2. u mexického ministerstva zahraničních věcí byla dne 31. srpna 1970 uložena listina o přístupu Kypru k Úmluvě o sjednocení některých pravidel v mezinárodní letecké dopravě prováděné jinou osobou než smluvním dopravcem, doplňující Varšavskou úmluvu ze dne 12. října 1929, sjednané v Guadalajaře dne 18. září 1961.

Podle ustanovení svého článku XIV, odst. 2 Úmluva vstoupí pro Kypr v platnost dne 30. listopadu 1970.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969 a v částce 27 Sbírky zákonů, ročník 1970;

3. u generálního tajemníka OSN byly uloženy dne 9. září 1970 a dne 22. září 1970 ratifikační listiny Belgie a Bolívie k Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, sjednané ve Vídni dne 24. dubna 1963.

Podle ustanovení svého článku 77, odst. 2 Úmluva vstoupila v platnost pro Belgii dne 9. října 1970 a pro Bolívii dne 22. října 1970.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 14, 18 a 27 Sbírky zákonů, ročník 1970;

4. u švýcarské vlády byla dne 2. června 1970 uložena ratifikační listina Nepálu ke Generálnímu řádu Světové poštovní unie, sjednanému ve Vídni dne 10. července 1964.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 14, 18, 27 a 30 Sbírky zákonů, ročník 1970;

5. u generálního tajemníka OSN byla dne 18. září 1970 uložena listina o přístupu Svazijska k Úmluvě o státním občanství vdancích žen, sjednané v New Yorku dne 20. února 1957.

Podle ustanovení svého článku 6 odst. 2 Úmluva vstoupí pro Svazijsko v platnost dne 17. prosince 1970.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 50 Sbírky zákonů, ročník 1969;

6. u generálního tajemníka OSN byla dne 20. července 1970 uložena listina o přístupu Svazijska a dne 22. září 1970 ratifikační listina Bolívie k Úmluvě o politických právech žen, sjednané v New Yorku dne 31. března 1953.

Podle ustanovení svého článku VI odst. 2 Úmluva vstoupila pro Svazijsko v platnost dne 18. října 1970 a pro Bolívii vstoupí v platnost dne 21. prosince 1970.

Listina o přístupu Svazijska obsahovala výhrady k článku III Úmluvy. Text výhrad je uložen v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Úmluva byla publikována vyhláškou ministra zahraničních věcí č. 46/1956 Sb.

Úmluvou jsou nyní vázány kromě ČSSR tyto státy:

Afgánistán, Albánie, Argentina, Belgie, Bolívie, Brazílie, Bulharsko, Běloruská SSR, Dánsko, Dominikánská republika, Ecuador, Etiopie, Filipíny, Finsko, Francie, Gabun, Ghana, Guatemala, Haiti, Chile, Indie, Indonésie, Island, Irsko, Itálie, Izrael, Jamajka, Japonsko, Jugoslávie, Kanada, Konžská demokratická republika (Brazzaville), Kostarika, Kuba, Kypr, Laos, Libanon, Malta, Malawi, Mauritius, Maďarsko, Monako, Nepál, Nicaragua, Niger, Nový Zéland, Norsko, Pákistán, Polsko, Rakousko, Rumunsko, Řecko, Senegal, Sierra Leone, SSSR, Svazijsko, Středoafrická republika, Švédsko, Thajsko, Trinidad a Tobago, Tunisko, Turecko, Ukrajinská SSR, Velká Británie;

7. u francouzské vlády byly uloženy dne 17. června 1970 a dne 10. září 1970 listiny o přístupu Keni a Ecuadoru k Protokolu o zákazu užívání ve válce dusivých, otravných nebo podobných plynů a prostředků bakteriologických, sjednanému v Ženevě dne 17. června 1925;

Podle ustanovení Protokolu přístup Keni nabyl platnosti dne 29. července 1970 a přístup Ecuadoru dne 14. října 1970.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 30 Sbírky zákonů, ročník 1970;

8. u švýcarské vlády byly uloženy dne 5. srpna 1970 listina o přístupu Republiky Čad, dne 16. července 1970 prohlášení o přístupu Jemenské arabské republiky a dne 18. srpna 1970 prohlášení o vázanosti Mauritie ke čtyřem Ženevským úmluvám ze dne 12. srpna 1949 na ochranu obětí války.

Podle ustanovení svých článků 81, 80, 140 a 156 úmluvy vstoupí v platnost pro Čad dne 5. února 1971, pro Jemenskou arabskou republiku dne 16. ledna 1971; Mauritius je vázán úmluvami dnem 12. března 1968, tj. dnem získání nezávislosti.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 16 Sbírky zákonů, ročník 1970;

9. u vlády Polské lidové republiky byla dne 23. července 1970 uložena listina o přístupu Kypru k Haagskému protokolu, kterým se mění Úmluva sjednaná ve Varšavě dne 12. října 1929 o sjednocení některých pravidel v mezinárodní letecké dopravě, sjednanému v Haagu dne 28. září 1955.

Podle ustanovení svého článku XXIII Protokol vstoupil pro Kypr v platnost dne 21. října 1970.

Tímto se doplňují sdělení uveřejněná v částkách 20 a 27 Sbírky zákonů, ročník 1970;

10. u generálního tajemníka OSN byla dne 30. září 1970 uložena listina o přístupu USA k Úmluvě o uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů, sjednané v New Yorku dne 10. června 1958.

Podle ustanovení svého článku XII odst. 2 Úmluva vstoupí pro USA v platnost dne 29. prosince 1970.

Listina o přístupu USA obsahovala prohlášení, jehož text je uložen v archivu ministerstva zahraničních věcí.

Tímto se doplňuje sdělení uveřejněné v částce 18 Sbírky zákonů, ročník 1970.

Ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 1.—21. října 1970 byla v Praze výměnou nót uzavřena Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Spojených států amerických o vzájemném uznávání osvědčení o letové způsobilosti dovážených letadel. Dohoda vstoupila v platnost dnem 21. října 1970.

Text Dohody je uložen v archivu ministerstva zahraničních věcí.